Andra rättegångsdagen.

Den 28 November.

Sessionen började kl. 10,30 förmidd.

Då upprop skedde i det till t:t instämdt mål emellan S. A. Colléens enka i (Marieholm för) Marieholms bruk, Kd:, samt J. E. Sjöblom i Sjöarp af Gnosjö socken, Sd:, angående skuldfordran, fullföljde Kd:n sin talan genom befullmäktigadt ombud bankbokhållaren A. P. Ekblad i Wernamo, som ingaf, utom bevis att stämningen delgifvits Sd:n den 30. sistl. Oktober, afskrift af stämningsansökningen, en räkning och ett bandbref, allt af följande lydelse: — N:o 91. Skuldfordran. X

"Till Westbo Häradsrätt." etc. ____ Litt. E.S.

"Sjöarp, Gnosjö. J. E. Sjöblom" etc. ____ Litt. E.T.

"Herr Ekblad, Wernamo" etc. ____ Litt. E.U.

Sd:n afhördes icke på annat sätt, än att han lät genom N:mannen Joh:s Nilsson i Hackebo ingifva nedanstående skrift:

"På den af Marieholms bruk" etc. ____ Litt. E.V.

Å Sd:ns vägnar begärde Kd:ombt:, som uppgaf, att kostnaden för stämningens delgifning bestigit sig till en krona, uppskof till annat tingstillfälle.

Utslag.

Hd:n uppskjuter målet till andra rgsdgn af första allm. t:t under 1894 års vårting, då parterna skola iakttaga inställelse, Kd:n vid äfventyr att hennes utevaro icke hindrar målets afgörande, och Sd:n, själf eller genom behörigen befullmäktigadt ombud, vid vite af 20. kronor. — Uppskof. 2:dra rg. 1:a allm. t:t VT. 1894.

Upprop skedde i det till t:t instämdt mål emellan Otto B. Bolm i Göteborg, Kd:, samt målaren J. E. Bolmér i Haganäs af Bolmsö — N:o 92. Ang. skuldfordran X — Del. Stämpel å vexlarna 0:50

1893 den 28 November. Andra r[illegible]

för, [illegible] hårwid möte parterna, kdn genom bankbokhållaren A. P. Ekblad i Wernamo, enligt fullmakt, och Sdn i egen person.

Kdombt ingaf:

1:o) Afskrift af stämningsansökningen, som, med återstånd delgifningsbevis, lydde sålunda:

"Till Westbo Häradsrätt." etc. — Litt. E.X.

2:o) Nedanstående räkning:

"Göteborg den 30. Juni 1893." etc. — Litt. E.Y.

3:o) Twå wexlar af följande lydelse:

"Göteborg den 9. November 1892" etc. — Litt. E.Z.

"Bolmsö den 15. Februari 1893." etc. — Litt. E.Å.

samt

4:o) Denna kostnadsräkning:

"Kostnadsräkning för delgifning" etc. — Litt. E.Ä.

Sdn erkände krafwets riktighet, och sedan i anledning häraf Kd:ombt öfwerlemnat målet till afgörande, tillkännagafs Domhafwanden, att utslag skulle meddelas å den dag, som för tingets afslutande framdeles blefwe bestämd.

Utslag. Slutsl:

Utslag, se N:o 137.

15.

NB. Vestbo H.T. 1893 n:r 5??

1893. den 28. November. Andra sgdg:t

N:o 93.

Kronol:s Sporséns åtal mot Bolmér.

Efter ~~angifvelse~~ skriftlig angifvelse af stämningsmannen Johan Edvard Gren i Bokeliden under Sunnarp, hade Kronol:n G. Sporsén inkallat John Bolmér-Branting i Haganäs af Bolmsö socken att ansvara för mordförsök mot Gren, under det denne varit stadd i tjensteutöfning såsom stämningsman; och då detta mål företogs till handläggning, inställde sig i egna personer åklagaren, angifvaren och swaranden, af hvilka åklagaren företedde den till honom inkomna angifwelseskriften, så lydande:

"Till Kronolänsmannen G. Sporsén" etc. Lit. E.Ö.

Tillhållen att redogöra för sina lefnadsförhållanden, uppgaf Sv:den: att han var född den 6. Januari 1861. i Bjernaryd af Bolmsö socken; att hans föräldrar voro ännu lefvande Johannes Magnusson, (nu boende i Haganäs af nämnda socken;) och dennes hustru Emilia Charlotta Ramberg; att Sv:den under hela sin lefnad varit mantals- och skattskrifwen i föräldrahemmet, der han fortfarande plägade wistas, utom då han ~~tillfälligtwis~~ war ute på tillfälligt arbete såsom målare; att Sv:den omwexlande kallat sig Johansson, Branting, Bolmér och Ljungbeck; att Sv:den år 1887 blifvit för förfalskningsbrott dömd att hållas till straffarbete i tre år äfvensom att i tre år utöfver strafftiden wara förlustig medborgerligt förtroende; att Sv:den efter utstånd straff blifvit ur fängelset frigifwen den 14. Februari 1890; att Sv:den war ogift, men att, innan

~~Sv:n~~ han på förfalskningsbrottet tilltalades, tre lysningar åsyst mellan Sv:n och hans fästeqvinna Carolina Jonasdotter i Torpa Socken af Sunnerbo härad, samt att Carolina Jonasdotter, med hvilken Sv:n hade barn, hos Domkapitlet i Vexiö Stift sökt skilnad i fästningen, hvilken ansökan likväl af Domkapitlet afslagits.

Beträffande sina åtgöranden fredagen den 10. i denna månad och derpå följande natten, berättade Sv:n: att han hela nämnda dag varit hemma i Haganäs och biträdt med arbetet å en stugubyggnad, som hos Sv:ns föräldrar boende pigan Tilda Nilsdotter låtit på att åt sig uppföra omedelbart intill Sv:ns faders hus; att Sv:n qvarstannat i hemmet ända till närmare klockan tolf på natten, då han begifvit sig åstad till sin farmoders bostad i Bjernaryd ungefär 1/4 mil från Haganäs, för att efterse, huruvida den åldriga farmodern, som ända till långt ut på aftonen den 10. i denna månad uppehållit sig i Haganäs för att biträda med matlagning m.m., utan att medhafva lykta, ensam hemgått, ordentligt framkommit; att Sv:n qvarstannat i Bjernaryd till omkring klockan 4. på morgonen†, då han återvändt till Haganäs, der Sv:ns fader, som öppnade förstugudörren för Sv:n, omtalade, att ett par stämningsmän under natten eftersökt Sv:n; att Sv:n härefter

† morgonen den 11. d:s

ingått i stugan, der förut nämnda Tilda Nils-

Westbo H.S. N:o 45. 1893. Lit. E.O.

Till
Kronolänsmannen G. Sporsén

Resolution.

På grund af denna angifvelse stämmes härmed
John Bolmér Branting i Haganäs till andra sam-
manträdet under innevarande års höstting med Westbo härad,
hvilket sammanträde börjas å vanliga tingsstället Olmestad
den 27 dennes, med påstående om ansvar å honom för den
häri omnämnda förbrytelse.

För att såsom witnen i målet höras kallas till samma tid
och ställe soldaten A. Ehn i Bragård, pigan Thilda i Haganäs,
Nämndemannen Peter Jonasson i Sunnaryd, Snickarne A. J. Johans-
son och S. M. Johansson i Sporda, Fjerdingsmannen Aron Harolds-
son i Österås samt målaren Lindberg i Haganäs.

Stämningen hörsammas vid laga påföljd.

Unnaryd i Kronolänsmanskontoret den 18 November
1893.

G. Sporsén

Utan lösen

Fredagen den 10 dennes omkring klockan half-
tolf eftermiddagen infann jag mig i sällskap med
stämningsmannen A. Ehn i Bragård uti John Bol-
mér Brantings hem, Haganäs, å Bolmsö för att, enligt
uppdrag, delgifva honom en stämning. Med flit
hade vi valt den sena timman på dagen för
besöket, emedan det var allmänt bekant, att, om
Bolmér, som kände oss såsom stämningsmän, fin-
ge syn på oss före vår framkomst till stället,
skulle han göra allt för att hålla sig undan
eller smyga sig bort. Wid vår framkomst
woro en del af husfolket uppe, så att vi

förfalskningsbrottet tilltalades, tre lysnin-

vid gårdens brunn träffade flickan Tilda, som, på frå-
ga, tillkännagaf, att Bolnér var hemma och låg i
förstukammaren, dit vi alltså ingingo, under det Tilda
ingick i sjelfva den s.k. stugan eller hvardagsrummet.

I förstugukammaren låg, emellertid endast Bolnérs
fader, Johannes Magnusson, påklädd byxor och väst, i
en säng. Vi begåfvo oss då hastigt in i stugan, der
Tilda dock antagligen redan underrättat Bolnér om
vår ankomst, så att han hunnit begifva sig af, ty vi
hörde en person skyndsamt springa ut från köket,
der det var mörkt och dit dörr ledde från stugan.

Då Bolnér således hunnit ut, gingo vi till-
baka in i förstugukammaren till Johannes Magnus-
son, som sade äfven han, att Bolnér var hemma,
först då vi kommo, fast han sen aflägsnat sig,
för att bedja honom gå efter sonen, på samma gång
som vi fästade Magnussons uppmärksamhet derå
att det ju ej kunde vara till något gagn, att Bol-
nér på detta sätt hölla sig undan för delgif-
ningen af stämningen, som då till sist måste upp-
spikas på dörren till hans bostad. Härå genmäl-
te Magnusson, "att det bryr han sig ej om, och
stämningen skulle han rifva ner, så fort den
spikades upp, ty lagen om stämnings uppspi-
kande är upphäfd, förklarade han, och de haf-
va en gång förr uppspikat stämning här
utan nytta, så det skulle ej heller gagna till
något nu".

Då vi nu ej hade någon utsigt att kunna
fullgöra vårt uppdrag, aflägsnade vi oss, men
då vi hade hunnit cirka 54 steg från stugan
aflossades från dess förstugudörr ett skott
efter oss, dervid jag träffades af trenne hagel
utan att likvål vidare skadas, förmodligen ber-

1893. den 28. November. Andra tingsd:

ingått i stugan, der förut nämnda Tilda Nils-

rosade derpå, antingen att skottet varit af klen
beskaffenhet, eller och att detsamma siktats lågt,
så att haglen först träffat jorden och möjligen
stenar derå, hvarifrån de återstudsat till mig.
Som det var stjernklart på qvällen, kunde en
person i förstugudörren lätt urskilja oss, och ef-
ter det skottet aflossats slogs förstugudörren
igen med ett hårdt slag.

Ehuru skottet sålunda ej orsakade vidare skada,
än att det sved hårdt till på de ställen, der hag-
len träffade, så anser jag mig dock böra an-
mäla våldet ifråga till laga åtal, emedan
det helt visst ej berodde på förbrytaren, att
våldsgerningen mot mig ej blef mera olycksbrin-
gande än den blef, samt det dessutom, för e-
xemplets skull, torde vara af vigt, att dylika
brott ej får af illa kända personer ostraffadt ut-
öfvas mot dem, som i laga ärenden stadda äro,
såsom jag här var. Troligtvis har vid förbry-
telsen ifråga så tillgått, att Bolmér, som efter
hvad upplyst blifvit, ständigt haft bössa hos
sig, så att den till och med stått emellan hans ben
vid måltiderna, tagit bössan med sig, då han
sprungit ut, och när han, som naturligtvis va-
rit i närheten, då han ej hann att kläda sig
fullständigt före flykten, sett oss stämnings-
män begifva oss af, så hade han sprungit in
i förstugan och derifrån aflossat skottet,
hvilket, att döma af ljudet, tycktes härleda
sig från ett bakladdningsgevär, hvarefter han
hastigt slagit igen förstugudörren efter sig.

Då stämningen sedermera på söndagsaftonen
i närvaro af Nämndemannen Peter Jonasson
m. fl. uppspikades på förstugudörren till

han på förfalskningsbrottet tilltalades, tre lysnin-

Bolméers bostad, samt det blef fråga om det föregående fredagsnatt efter mig från förstugudörren aflossade skottet, förklarade Johannes Magnusson, som synes vara mycket bättre än sonen, att han, ehuru han ej aflossat det skottet, att efter detta, så skulle äfven han försöka att hålla sina hus fria från nattbesök; och då hans broder Peter David Magnusson härtill genmälte, "att här är intet mycket bättre än på Hallandsås", yttrade han, "att det ger jag tusan, men jag skall också vänja han dem", hvarmed han uppenbarligen menade oss stämningsmän.

Till vittnen i saken får jag uppgifva Soldaten A. Ehn i Brogård pigan Tilda Nilsdotter i Haganäs, hvilken, ehuru uppehållande sig på stället ej är i Magnussons eller Bolméers tjenst, Nämndemannen Peter Jonasson i Sunnaryd, snickarne A. J. Johansson och S. M. Johansson i Sporda, fjerdingsmannen Aron Haraldsson i Österås samt Målaren Lindberg i Haganäs — Boke-tiken under Sunnaryd den 18 November 1893.

Johan Edvard Gren
Stämningsman i Bolmsö s:n

Att denna angifvelse med derå tecknade stämning blifvit behörigen delgifven John Bolméer Brauting i Haganäs den 21 November 1893, betyga:

Alfrid Salomonson i Westrå — J. Aron Haraldsson
Fjerdingsman

Att de omnämnda vittnena Soldaten A. Ehn m. fl. jemväl blifvit behörigen kallade, betyga: Bolmsö den 22 November 1893. Erkännes Sunnaryd den 22 November 1893 Peter Jönsson. Förestående stämning oss delgifven Sporda den 22 November 1893
S. M. Johansson — A. J. Johansson. — S. A. Ehn

ingått i stugan, der förut nämnda Tilda Nilsdotter och hennes femton månader gamla barn äfvensom ett par i Tilda Nilsdotters stugebyggnad arbetande snickare (jemte tuffe [?] Gs:nes måleriarbetaren) hade sina sofplatser; att Tilda Nilsdotter, som wakenat då Gs:n inträdde i stugan, för honom berättat, att då hon wid ett tiden på natten warit ute wid brunnen å gården för att hemta watten, twå storwäxta karlar kommit smygande fram emot boningshuset samt, efter att hafwa frågat efter Gs:n, rusat in i huset och eftersökt honom, först i förstugukammaren, derefter i stugan, der de noga synade derstädes sofwande personer och slutligen i köket; att Gs:n härefter wäckt snickarne, hwilka, på Gs:ns tillfrågan, förklarat, att de hwarken sett eller hört några främmande personer i huset under natten.

Widare uppgaf Gs:n, att han, som en ifrig jägare, egde en bakladdnings-dubbelbössa; att han icke med bestämdhet kunde uppgifva, huruwida bössan warit laddad den 10. i denna månad, men ~~att Gs:n~~ alltid plägat, då han kom hem från någon jagt, taga ut- i bössan möjligen qvarsittande skott ~~ut~~ och aldrig ställa ifrån sig bössan laddad, på det att icke någon, särskildt Tilda Nilsdotters lilla barn, måtte komma till skada; samt att Gs:n städse brukade hafwa bössan i sin

nämdt, för att hafva den till hands, så att det till och med flera gånger händt, att Sd:n under måltider haft bössan stående bredvid sig vid bordet.

Sd:n bestridde alltså angifvelsen såsom helt och hållet obefogad och sanningslös.

Till vittnen hade åklagaren inkallat soldaten Sven August Ehn i Bragård, pigan Tilda Nilsdotter i Haganäs, N:m Peter Jonasson i Sunnaryd, snickarne Anders Johan Johansson och Sven Magnus Johansson i Skorda samt fjerdingsmannen Aron Haraldsson i Österås, hvilka alla iakttagit inställelse; men från Aron Haraldssons hörande afstod åklagaren, sedan han nu mera vunnit upplysning derom, att Aron Haraldsson var syskonbarn med Sd:n.

Vittnena lemnades af Sd:n ojäfvade, utom Ehn, mot hvilken Sd:n i jäfvashänseende anmärkte, dels att Ehn skulle vara den, som utspridt ryktet om ifrågavarande brott, dels och att Ehn var Sd:ns uppenbara ovän, hvilket han ådagalagt särskildt derigenom, att han om Sd:n yttrat, att han "ville krama vasslen" ur honom Sd:n.

Då Ehn bestridde Sd:ns uppgifter och denna icke var beredd styrka jäfvet, tillät Htt:n, jemlikt 17. Kap. 8. § R. B., Ehns hörande, med berättigande dock för Sd:n att, innan målet afgjordes, styrka sitt jäf.

Vittnena aflade alltså eden, undfingo

warningen för mened, hördes hwart för sig och berättade:

1:o) Elgh: W:t, som biträdt angifwaren wid försöket den 10. i denna månad att delgifwa Sv:den en stämning, intygade riktigheten af uppgifterna i angifwelseskriften, med tillägg, att W:t, som trodde att, wid W:s och ang:s framkomst till Haganäs, klockan warit mellan 11. och 12 på natten, kunde bestämdt uppgifwa, att klockan ej warit öfwer 12; att W:t wäl icke sett den person, som hörts springa ut från köket, men tog för gifwet, att det warit Sv:den, då såwäl dennes fader som Tilda Nilsdotter uppgifwit, att Sv:den wid W:s och ang:s ankomst war hemma; samt att W:t ej wisste, huruwida den person, som hörts aflägsna sig ur köket sprungit ut ur huset eller upp på winden. Widare tog W:t på eden: att då W:t och ang:n, wid bortgåendet från Haganäs, hunnit trettio steg från boningshuset, förstugudörren blifwit hårdt igenslagen, hwarefter, sedan de kommit femtiofyra steg från huset, dörren åter hastigt öppnats och i samma ögonblick ett skott aflossats; att, omedelbart efter skottets aflossande, förstugudörren åter häftigt smällts igen; att W:t, då skottet aflossats bakom ang:n och W:t, icke sett blixten af skottet, men deremot tydligt

hört den knall, detsamma åstadkom; att skottet nått angd och Dt från venstra sidan, dervid Wt, som gick till venster om angifvaren, för sin del träffats i venstra vaden af fem hagel, som dock ej inträngt i benet, utan endast förorsakat häftig sveda; att Wt ej kunde med bestämdhet hvarken uppgifva, om skottet aflossats inifrån förstugan, eller om den, som sköt, trädt ut ur byggnaden, ej heller angifva hvem som sköt, men att Wt ansåg, att denne ej kunnat vara någon annan än Sdn ~~ab~~ eller hans fader, då ju, enligt hvad uppgifvits och så vidt Wt förstått, icke i huset funnits andra vakne personer; samt att de angifna afstånden blifvit af Wt uppstegade vid senare besök i Höganäs söndagen den 12. i denna månad.
Uppläst och widkändt.

2.) Tilda Nilsdotter: att Sdn under hela fredagen den 10. i denna månad varit hemma i Höganäs och hulpit till med arbetet å Wts stugbyggnad samt först närmare kl. 12 på natten aflägsnat sig derifrån för att gå och tillse, om hans farmoder, som under dagen biträdt med matlagning i Höganäs och först sent på aftonen derifrån aflägsnat sig, kommit riktigt fram till sitt hem i Bjärnarp; att Sdn ej återkommit till Höganäs förr än mellan kl. 4. och 5. på morgonen; att Wt vid ½ 1-tiden på natten utgått på gården för att

Westra G. Nº 93. Ht. 1893.

Lin. F. A.

~~Till~~

~~Westra Göinge Häradsrätt~~

Då det brott, hvarför John Bolmér nu står tilltalad, är att hänföra dels till mordförsök, hvåraf dock, dess bättre, ingen egentlig skada följt, dels till våld å och hot för att förhindra eller skrämma mig från fullgörandet af mitt offentliga uppdrag såsom Stämningsman samt förty är straffbart enligt 14. Kap. 2 §. och 10. Kap. 1:a, 5:e §§. Strafflagen, hvarefter han kan och bör dömas till flere års straffarbete, samt dertill finnes skälig anledning antaga, att Bolmér, som förut varit straffad för brott, är illa känd och saknar stadigt hemvist, afviker från orten eller åtminstone, så långt han förmår, undanrödjer bevis för sakens tillbörliga utredning, (om han tillåtes vara på fri fot,) så får jag ödmjukast påyrka, att han genast måtte i häkte innvaras, deron Häradsrätten alltså torde meddela beslut.

vet ej

lagen.

Ölmestad den 28. Nov: 1893.

E. Gren

Lid. F. B.

~~Intyg~~

På grund af den stämningskallelse, som tillgifvits Målaremästaren Herr J. E. Bolmér med slägtnamnet Branting. Enligt angifvelse af Soldaten Johan Edvard Gren, deri han yrkar ansvar å Bolmérs förvåld. och i samma stämningsskrift yttrar att han anser sig böra till åtal angifva saken för att statuera ett exempel så att <u>Illa känd person ej får utöfva dylika brott</u> Så på vi undertecknade som sedan Barndommen

Fö:

känna sagde Balmér
och ständigt vistats i hans
närmaste granngårdar
och dag ut och dag in
under årens lopp hört
och haft kännedom om
hans lefnadsförhållanden
så väl i hemmet, som ute
på Marknader och Auktjo-
ner och andra samlingar
der ofta oljud annars
föres. och Unge män vid
hans ålder ofta ses öfver-
lastade, och förande oljud.
Alldrig hvarken sett honom
öfverlastad eller föra något
som hälst hvarken våld-
samt eller opassande lef-
verne. Utan tvärtom
alltid hört honom vitsor-
das för sitt omtänksja

uppförande såväl mot
gammal som ung
såväl hög som låg
I hället har vi någon
tid hört att någon blifvit
illa behandlad eller att
mot någon blifvit tukad
öfvervåld af hvad namn
det hafva må, i vanskund som härmed
på begäran intygas af oss
undertecknade

Johannes Pettersson i Haganäs
Jngri Cattrina Carls Dotter i Haganäs
närmast boende granne

Britta Jonasdotter Hagalun
G. J. Klang f.d. soldat
Johan Aug Klang
Johanna Johanssen
samtlige grannar från Vesterås
Johannes Gustafsson
äldres Vesterås Bolmsö

1893

Gottfrid Johansson
åbo: Wetterö Bohus
Salomon Jonasson (adj)nebegjärd
Ingrid Greta Pettersdotter) nebegjärd
Otto Johansson Haganäs näregj
åsd Johannes Jansson
Johanna Nilsdotter
Haganäs Norra gärde

S. J. Petersson Fällan Bohus
Carolina Hansdotter Fällan S. J. Pettersson
Fällan & Bohus

hemta watten i brunnen, derwid vt. förmärkt att twå förwäxta karlar komma framforrgande mot boningshuset, af hwilka karlar den ena tagit vt. om lifvet och frågat, om Sven war hemma; att vt. ej wisste eller mindes, hwad vt. i sin häraf förorsakade förskräckelse swarat; att vt. genast sprungit tillbaka in i huset för att skydda sitt lilla barn; att vt. ej hört något skott aflossas i Haganäs under natten mellan den 10. och 11. i denna månad; att Sven, då han på torsdagen den 9. hemkommit från jagt, uttagit qvarsittande skott ur sin bössa och på fredagen ej användt bössan, hwilken oladdad förwarades i den s. k. stugan; att vt. kunde taga på eden, att Sven ej medtog sin bössa, då han på fredagsnatten utgick för att efterse sin farmoder; att i Haganäs funnos, utom Svens dubbelbössa, ett gammalt kasseradt kronogewär, men med detta, till hwilket lämplig ammunition saknats, hade vt. ej sett eller hört skott aflossas, samt ett Svens gesäll tillhörigt s. k. salongsgewär, angående hwilket vt. dock ej wisste, om dermed skjutits eller kunde skjutas. Widkändt.

Sven upplyste, på fråga, att omförmälda kronogewäret war ett bakladdningsgewär af remingtons konstruktion samt salongsgewäret af

sex millimeters kaliber.

Åklagaren, som hade sig hafva hört uppgifvas, att wd. Tilda Nilsdotter stod i intimt förhållande till Sden, som skulle vara fader till hennes barn, befarade, att Tilda Nilsdotters wittnesmål ej var med sanningen öfverensstämmande och yrkade derför, att Tilda Nilsdotter måtte hänvisas till sin själasörjare för erhållande af undervisning om ~~ed~~ edens betydelse och vådan af mened.

Tilda Nilsdotter förnekade på det ifligaste, att något intimare förhållande skulle förefinnas mellan henne och Sden, samt vidhöll, trots upprepade, allvarliga föreställningar, till alla delar sin berättelse.

Wittnesförhöret fortsattes med:

3:) Peter Jonasson, som förklarade sig icke ega annan kännedom om saken, än att wd., som anmodat angn och wd. Ehn att delgifva Sden stämning i ett ansvarsmål, af Ehn fått den upplysning, att han och angn wid försöka att delgifva stämningen blifvit helsade med skott, hwarföre Ehn ej wille åter begifva sig till Haganäs, med mindre än att wd. medföljde; att i anledning häraf wd. och Ehn, beväpnade med skjutwapen, infunnit sig i Haganäs söndagen den 12. i denna månad, sista stämningsdagen till innevarande tingsstämma; samt att, då wd. och Ehn, emedan Sden ej heller nu träffades

henna, beredde sig att uppspika stämningen å förstugudörren, hans fader yttrade, att, om stämningen uppspikades på hans hus, han skulle försöka "afskaffa" eller "händskaffa" stämningsmannen. Widkändt;

4:o) Anders Johan Johansson: att wittnet natten emellan fredagen den 10. och lördagen den 11. i denna månad legat i Höganäs, der wittnet hade arbete å Tilda Nilsdotters stugubyggnad; att, sedan arbetet för dagen slutats wid 10. tiden på fredagsaftonen samt en stund derefter aftonmåltid intagits, wittnet mellan kl. 11. och 12. på natten gått och lagt sig samt utan afbrott sofvit till klockan mellan 4. och 5. på morgonen, då wittnet wäcktes af Svenson, som omtalade, att under natten stämningsmannen Elga och Sven warit i Höganäs och "alldeles förskrämt Tilda"; att då wittnet lade sig, Svensons farmoder redan gått ifrån Höganäs, men Svensson deremot warit qvar i huset; att Svensons bössa stått inwid en i stugan befintlig orgel, men att wittnet ej wiste, om bössan war laddad, eller om den brukade wara laddad; samt att wittnet, som icke under natten warit waken, icke derunder hört något skott aflossas eller ens märkt, att anga och Elga warit inne i stugan. Widkändt; samt

5:o) Sven Magnus Johansson: Lika med föregående

gående wittne. Vidkändt.

De afhörda wittnena, utom Nämndem:n Peter Jonasson, äfwensom tio icke inkallade Aron Haraldsson, från hwars hörande Åkl:n afstått, fordrade ersättning för inställelsen; i anledning hwaraf R:ten berättigade ~~hwarje wittne~~ en hwar af dem att af allmänna medel förskottswis utbekomma dels ersättning för skjuts efter en häst fram och åter mellan W:s hemwist och tingsstället jemte wagnslega efter åtta öre för hwarje mil, dels också tre Kronor i traktamente för twå i wittnesärendet använda dagar.

Angifwaren inlemnade en till R:ten ställd skrift af följande innehåll:

"Då det brott, hwarför" etc. ——— Litt. F. A.

I angifwarens yrkande om Sv:ns häktande instämde Åkl:n, som tillika anhöll om uppskof dels för anskaffande af prest- och afstraffningsbewis angående Sv:n, dels för målets widare utredning.

Sv:n bestridde häktningsyrkandet och begärde få, angående sin person, i protokollet intaget ett så lydande intyg:

"På grund af den stämning" etc. ——— Litt. F. B.

Efter enskild öfwerläggning meddelade R:ten följande

Beslut

Enär Sv:n är ~~nafslankt~~ tilltalad för mordförsök mot stämningsman i tjensteutöfning; alltså och då det skäligen kan befaras, att Sv:n,

som icke hafver stadigt hemwist och som tillförne varit för groft brott straffad, afviker eller genom undanrödjande af bevis sakens tillbörliga utredning hindrar, finner Rätten lagligt förordna, att Sd:e skall, i afbidan på vidare rättsförhandlingar, i häkte tagas samt till länscellfängelset införpassas; och utställer Rätten, som icke för närvarande anser sig kunna bifalla Akl:s yrkande om w:e Tilda Nilsdotters förvisande till vederbörande själasörjare, målet att åter förekomma måndagen den 18:de instundande December klockan 9. förmiddagen, då det åligger angifvaren att åter tillstädeskomma vid vite af 10. Kronor.

Är Bolmér missnöjd med detta beslut, eger han att deröfver genom särskilda besvär föra klagan hos Kongl. Majt:s och Rikets Göta Hofrätt.

Uppskof. Den 18. December.

Till förnyad handläggning företogs att tilldenna dag uppskjutet, under N:o 22 i dkt:s för sista tingsstr. antecknadt mål, hvari Kronol:n G. Sporsén, efter angifvelse af soldaten Carl Salomon Holm i Gunnalt, tilltalade Salomon Carlsson på Aspelund för fylleri och våld; och härvid tillstädeskommo personligen åklagaren och Sd:e, hvilken sistnämnde erkände, att han vid det ifrågavarande tillfället varit drucken samt med knuten hand tilldelat angifvaren ett slag i ansigtet, så att dennes näsan sprungit i blod.

N:o 94. Åklagaremål.